

SÁNTA GÁBOR

Troglodita-szonettek

7.

*troglodita össze
kéne szedned magad
akár a szétgurult
almákat melyek a*

*fától távolodnak
egyre egyenesen
a kijelölt hegyre
hol Barlang vár rájuk*

*vagy talán csak mélység
testvér oda lyukadsz
ki majd te is mint a*

*legtöbb féreg hogy a
fán kellemesebb a
majd lehullók között*

33.

*semmi sem (v)életlen
az a kétezedik
év meg a krisztusi
kor s a belém égő*

*stigma melyről hogy majd
később mivé válik
eldönthetetlen még
ma – várok: nem tudom*

*hogy a két part között
kanyon vár vagy árok
a palló amin most*

*még egyensúlyozom
(sz)éles – talán könnyű
elvágódni rajta*

13.

K. S.-nek, E.-be

*troglodita hidd el
engem is meglep hogy
egyvalamiben most
egyetértünk abban*

*hogy a történelem
a mi éghajlatunk
alatt nem négy évszak
hanem csak egy: örök*

*tél melyben a remény
a megtartó bunda
az itt-ott rügy pedig*

*Isten ujjja – e táj
(v)érezékeny nagyon s a
havon ott a nyoma*

65.

*vajon melyikőnk ír
troglodita s aki
nem az kicsoda mondd
melyikőnk a lélek*

*fizetett jelmeze
tűkőrbé nézek s egy
(k)arc mered döbbsenten
rám elmosódó és*

*lázról remegő ki
magát kitakarta
mint a hidegben más*

*a derekát míg a
zsebeiben mint a
csont költő-pérez csörög*

Troglodita-dal

magában az ér ha ver
szerinted mit ér haver
legfeljebb annyi az tán
mint üres fészek a fán

mert ki lékelt kompon áll
az is tovább komponál
és dúdolvá vezényel
hátha a mély mellényel

szerinted a macska sok
(nyávognak a mocskosok)
én nem őket számolom
(mi ez ha nem szánalom)

míg hátamon áll a szőr
zsebemben nyílik a tör
min bogyókban vért terem
a pusztuló értelem

na szólalj már meg végre
vagy nézzél fel az égre
naplopás lenne nagy tett
markolni a meleget

te sosem voltál kemény
(ezt is te mondogd nem én)
ki fénybe nézni sem mert
az húzza meg magát mert

a fény árnyékot nővel
(tényleg voltál-e nővel)
ki ha kell érted üzen
(szégyen meghalni szűzen)

nos kedves sánta gábor
ha téged bánt a tábor
tán a fejed majd sínt ér
(kutyának jár a sintér)

mert most benned a bánat
kilóra mért bocsánat
s az ér kétszázat ha ver
meglásd kiút majd haver

mint himlő a gyereket
ha nem oldasz kereket
időben sánta gábor
lásd be nem vagy te bátor

PAPP GYÖRGY: PARASZTSELLŐ